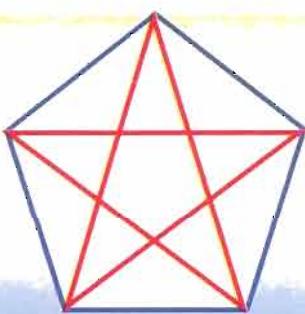

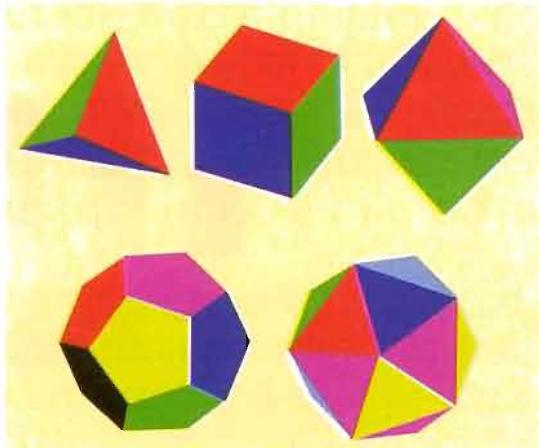
מספרים חזקים

בגיאומטריה: המחומר המשוכלל הוא מצולע מיוחד, שכן אם נשרטט את כל האלכסונים נוכל לראות שהם יוצרים כוכב, שבתוכו נמצא מוחומר נוספת. וכך אפשר לצירם זה בתוך זה בלי סוף. הוכוב הנוצר מהאלכסונים הוא צורה שניית לשרטט אותו במשיכת קולמוס – נסו ובדקו.

ומהמישור למרחב: קיימים בדיקות חמישה גופים משוכללים, המכונים גופים אפלטוניים (אפלטון 427–347 לפנה"ס). הייחוד של גופים אלו בכך שכל פאותיהם בניוים ממצלעים משוכללים חופפים ובכל אחד מהקדקודים של הגוף יוצאים אותו מספר מקצועות:

- הארבעון – פרמידה משולשת (הטטרהדרון) – 4 משולשים שווים צלעות.
- התמניון (האיוקוסהדרון) – 8 משולשים שווים צלעות, גוף הבניי משתי פרמידות מרובעות בעלות בסיס משותף.
- העשרינוון (האיוקוטהדרון) 20 משולשים שווים צלעות.

"טבעי" שבכתב – העת הנושא את השם "מספר חזק" תהיה כתבה העוסקת במספרים (שאלת היותם "חזקים" תלוי ועומדת בגישתו של כל אחד לנושא, וזה נראה שאלה "פתוחה" עם תשבות רבות).

המספרים הטבעיים הם חלק בלתי נפרד מאתנו ולא נ逋וק בשאלת הפילוסופית של מקורות; ידועה האמרה: "אלוהים ברא את המספרים הטבעיים וכל שאר המספרים הם מעשה ידי האדם" (ליופולד קרונקר 1823 – 1891) – ואפשר להסבירים או לא. וסיפור קצר על **מספרים** ובעלי-חיים; בנסיבות שערכו על ציפורים מסוימות הבחינו בתופעה מעניינת, כאשר נמצאו בKEN ארבע ביצים ולקחו אחת הציפור לא הגיבת, ואילו כשהלקחו שתיים נטשה הציפור את הקן, זאת אומרת שהיא יכולה להבחן בין שתיים לשושן אר לא בין שלוש לארבע. רק לאחרונה נמצא, שאפשר ללמוד שימפנזהים למנות עד 9 והם אף יכולים להציב על סדר המספרים.

במאמר זה נ逋וק בשלושה מספרים, קצת תכונות, קצת היסטוריה וקצת פיקנטרי – צאו וחשבו היכן וכייד לשלבם בהוראה.

5 נתחל במספר

החמש הקרוב ביותר אלינו, ובעצם בתוכנו, באצבעות ידינו, רגלינו ובחושינו. החמש בגימטריה הוא ממש אלוהי (ה'), ובמסורת ישראל ידועים חמישת חומשי התורה.

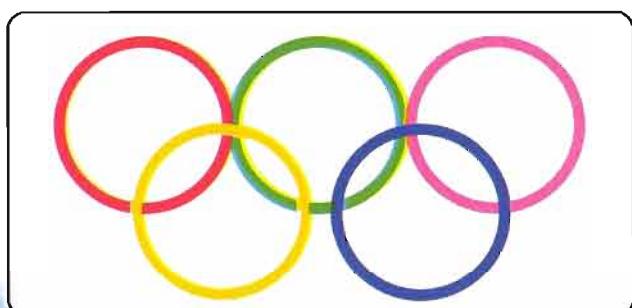

של קירות: הבנאים חתכו מקלות שיחס אורכם 5:3 ויצרו מהם משולש בעל זוויות ישרה שאotta ניצלו לעבודתם.

והצאה קלה לסמל האולימפיادة מראה, שהוא מרכיב מהמיisha עיגולים שזרירים זה בזה, שכל אחד מהם מייצג יבשת.

- הקובייה – 6 ריבועים.
- התריסריון (דוזקהדרון) מורכב מ-12 מחומשיים משוכללים.

בטבע נוכל למצוא פרחים רבים שמספרם עלי הכותרת שלהם הוא חמש

נשאלת השאלה, מדוע לא נוכל לבנות גופים משוכללים מכל מצולע משוכלל?

כדי לענות על כך יש להסתכל על גודלן של הזוויות הנוצרות בכל מצולע. אנו יודעים שכדי לצור גוף יש צורך בשלושה מצולעים לפחות, וכי סכום הזוויות הנוצרות ליד כל קודקוד ציריך שייהה קטן מ 360° .Cut בזרור שנוכל לבנות גוף עם משולשים שווים-צלעות. כדי לבדוק כמה אפשרויות יש עליינו למצוא אךvr ש $360 < 60 \times n$ מאחר ו- n יכול לקבל את הערכים 3, 4, 5 נקבל שלוש אפשרויות לבנית גופים השונים במספר המשולשים היוצרים את הקודקודים ($5 \times 60 = 300$, $4 \times 60 = 240$). נוכל לבנות גוף עם ריבועים (3×90), וגוף עם מחומשיים (12×3). אם ננסה לבנות גוף משוכלל עם משושים משוכללים נוכל לראות מיד שלושה משושים יוצרים בדיקון 360° , ולכן לא ניתן לצור עם גוף משוכלל. ומכאן גם ברור, שמאחר שהגודל היזומי של המכלול המשוכלל הולך וגדל ככל שגדל מספר הצלעות, הרי שלא נוכל לבנות גוף עם מצולעים משוכללים שמספר צלעותיהם גדול מחמש.

הפיתגוראים (המאה הששית לפנה"ס) שהתייחסו למספרים בהיבטים מיסטיים ונומרולוגיים ראו את המספרים הזוגיים כנקביים ואת האי-זוגיים זכריים. **1** נחשב למיוחס ולמייצר של שאר המספרים, אך לא היה בעצמו מספר – הוא היונה את יסוד התבוננה. **2** היה המספר הנקיי הראשון, היונה את יסוד הסברה (איסזוקון); **3**, המספר הזקרי הראשון הוא יסוד ההרמונייה; המספר **4** הוא יסוד הצדק; **5** הוא יסוד הנישואין, בהיותו המספר הקטן ביותר שאפשרתי ליצור ממספר נקיי וקרי, **6** הוא יסוד הבריאה.

המספרים 3, 4, 5 מהווים את השלשה הפיתגוראית המפורסמת – אם נבנה משולש שאלו han צלעותיו נקבע משולש ישר זוויות שכך $5^2 = 4^2 + 3^2$. קשר זה נrazil כנראה בתקופה הקדומה לבדיקת אנכאותם

נסו לחתוך תפוח ולבדוק כיצד מסודרים הגלുינים

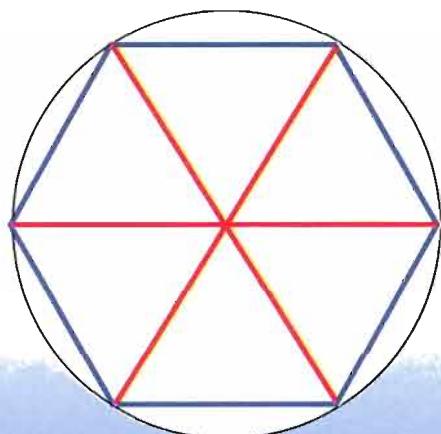
ולסימן נתבונן בכוכב הים

ו創ת לשון העוקב – 6

השש במקורותינו מתאר את מספר ימי הבריאה, ואת מספר סדרי המשנה (שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה ... אחד אלהינו).

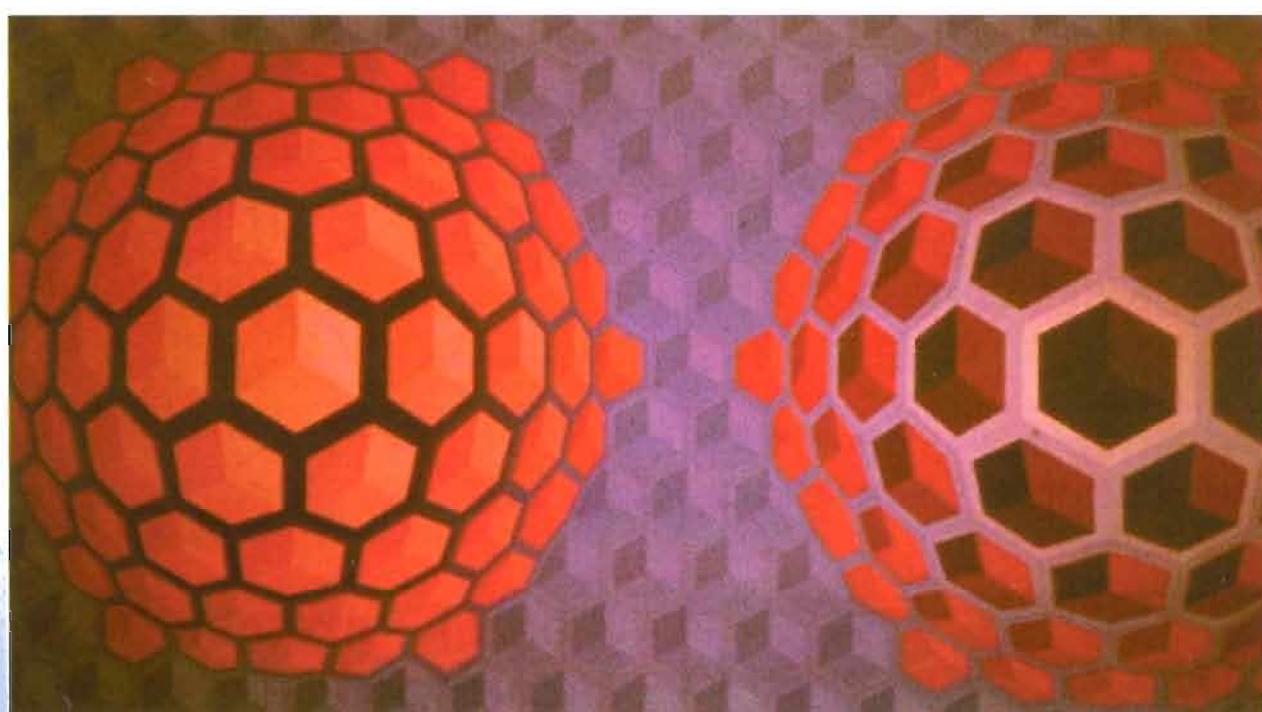
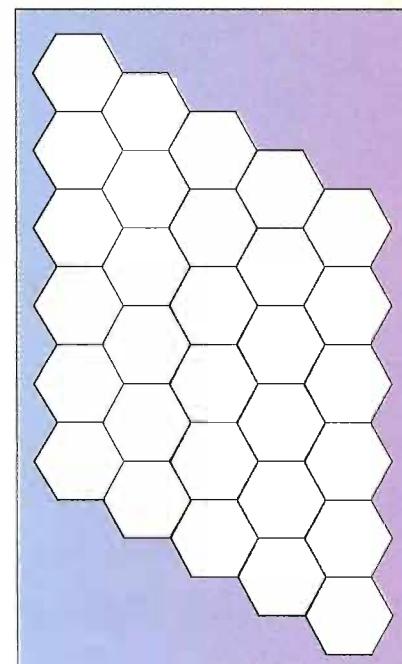
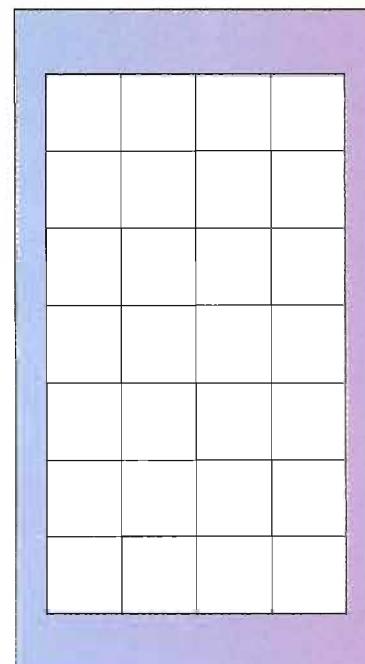
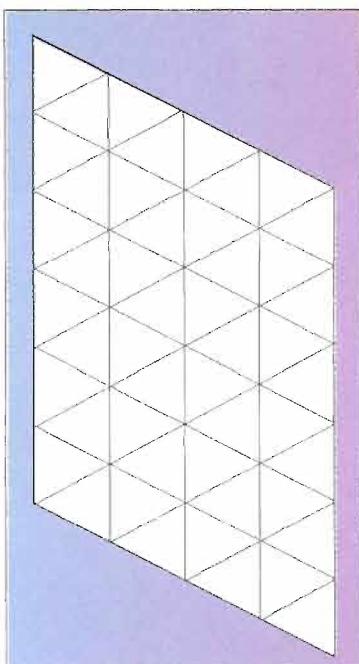
המספר ששה נקשר למזל בהקשר למשחקי קובייה – מספר מבוקש המזכה לרוב ב"טור נסף". ב幾ומטריה המשושה המשוכלל הוא מצולע בעל עניין מיוחד: אפשר להפרידו לשישה משולשים שווים-צלעות, ואם נחסום אותו במעגל תהיה כל צלע שלו שווה באורכה לрадious המעגל.

מדוע אפשר לרצף רק עם שלושת המצלעים המשוכללים הללו?

נסו לבחון את השאלה: מה גודלה של כל אחת מ זוויות המצלול, והאם היא מהוות חלקם של 360° ? וברור焉 מאן, שהמשולש שווה הצלעות יתאים לרצוף, שכן כל אחת מזוויותיו היא בת 60° , וכן גם הריבוע – 90° , וכך גם המשושה שכל זוויות שלה בת 120° .

תוכנה נוספת וחוובה של המשושה היא העובדה אחד משלושת המצלולים המשוכללים היחידים שעומם אפשר לרצף משטח בשמירה על הכללים הבאים: מותר להשתמש במלול משוכל מסווג אחד בלבד, ובכל הקדקודים של הריצוף אותו מסגר מצלולים.

Victor Vasarely

נוכל להתייחס לדברים גם באופן הבא:

נפח תא לאקסון הדבש יתקבל ממכפלה של שטח הבסיס בגובה התא, מאחר ואנו רוצים לבדוק צורות אפשריות לרכיב חלת הדבש נבחן את היחס שבין שטח התא הנוצר להיקפו בהנחה שהגובה התאים זהה בכל הריצופים. לצורך הבדיקה נבחר אורך צלע בכל מצולע $C-1$ ס"מ וניצור תאים לדבש ממצלעים שונים:

- בשימוש בריבועים יהיה השטח 1 סמ"ר, והיקף התא 4 ס"מ.
- בשימוש במשולשים שוו-צלעות יהיה השטח $\frac{\sqrt{3}}{4}$ סמ"ר והיקף 3 ס"מ.
- בשימוש במשושים יהיה השטח $\frac{\sqrt{3}}{4} \cdot 6$ סמ"ר והיקף הקירות 6 ס"מ.

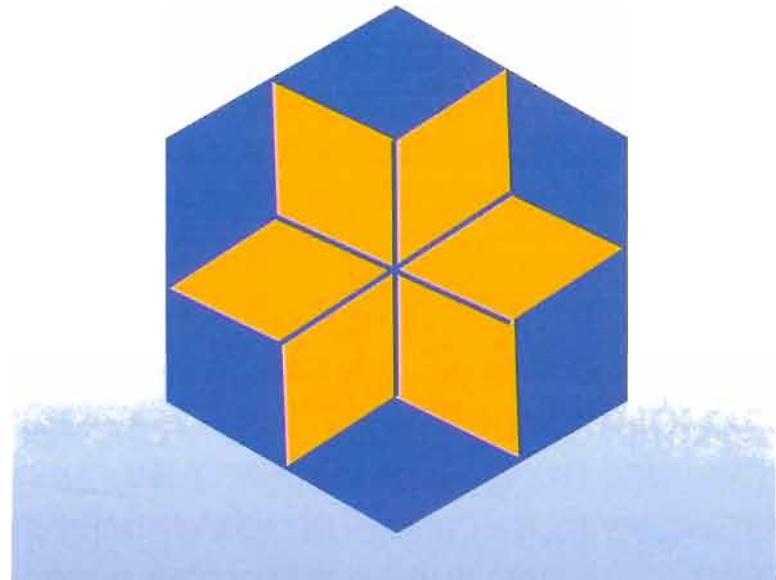
חשבו כעת את היחס של שטח להיקף.

$$\begin{array}{rcl} \text{ריבועים} & 1 : 4 \\ \text{משולשים} & \sqrt{3} : 3 \\ \text{משושים} & 4 : \sqrt{3} \end{array}$$

וחידת המשושה:

מה בתוך המשושה?

3 קוביות? 6 מעויניות? 12 מעויניות?

ניתול אפשרות הריצוף באמצעות משושים רואים בחלת הדבש, מבנה המציג ביכולת אקסון.

כבר במאה השלישי לספירה מתאר המתמטיקאי היווני פאוס, במבוא בכרך החמישי של ספרו "אוצר המתמטיקה". בסגנון ספרותי וכדרן הפילוסופים הוא מתאר את תבונתם הרבה של הדברים: "הסדר והנקיון של הדברים וחסכוון המשק, ראויים באמת להערכתה. אך, כנראה, חשות שהופקדה בין המשימה להביא לבני אדם משולחן האלים את שירוי האمبرוסיה בצורת דבש, ועל כן אין להתבלר במאכל באזיה היראות ולשימונו על הארץ או על איזה חומר מזוהם ובלתי משוכנן אחר. התאים להחזקת הדבש שהדברים עצמן בונות מהונג, עשויים משושים ודפנותיהם צמודים זה לזה, שלא ייחזר חומר זו ויטמא את טוהר צורתן. רק שלוש צורות הנדסיות ישנות קווים תקייםנה את התנאי הזה, אני מתכוון לצורות משוכללות בעלות צורות וזויות שוות, ואלו הן: הריבוע, המשולש והמשושה. מתוך שלוש אלו בחירות הדברים, בכוח האינטינקט הטבעי שלהם, בצורה בעלת מספר הזויות הגדל ביוטר, היינו המשושה, הויאל והוא יכול כמות דבש גדולה יותר מאשר כל אחת משתי הצורות האחרות." (שם, דגון).

מהו מספר **מושלם**? מספר נקרא מושלם אם הוא שווה לסכום מחלקיו, לא כולל המספר עצמו:

$$\begin{aligned} 6 &= 3+2+1 \\ 28 &= 14+7+4+2+1 \\ 496 &= 248+124+62+31+16+8+4+2+1 \end{aligned}$$

אוקלידס יווני אחרים שאף הם חיפשו את היופי שבמתמטיקה עסקו רבות במספרים המושלמים. התייחסות במספרים המושלמים מוצאים בספרים שכתב אוקלידס למשל בספרו "היסודות" (Elements): "אם נכתב סכום של מספרים החל ב-1 ונמשיך בכפלים כל מספר עד שהסכום שנתקבל יהיה מספר ראשון, ואם נכפול את האיבר האחרון בסכום זה נקבל מספר מושלם" נדגים את שיטתו של אוקלידס למציאת מספר מושלם:

$$\begin{aligned} 6 &= 2 \times 3 & <== & 2+1=3 \\ 28 &= 4 \times 7 & <== & 4+2+1=7 \\ 496 &= 16 \times 31 & <== & 16+8+4+2+1=31 \end{aligned}$$

אם נציג את סכום כסדרה של חזקות 2 הרי שנקבל:

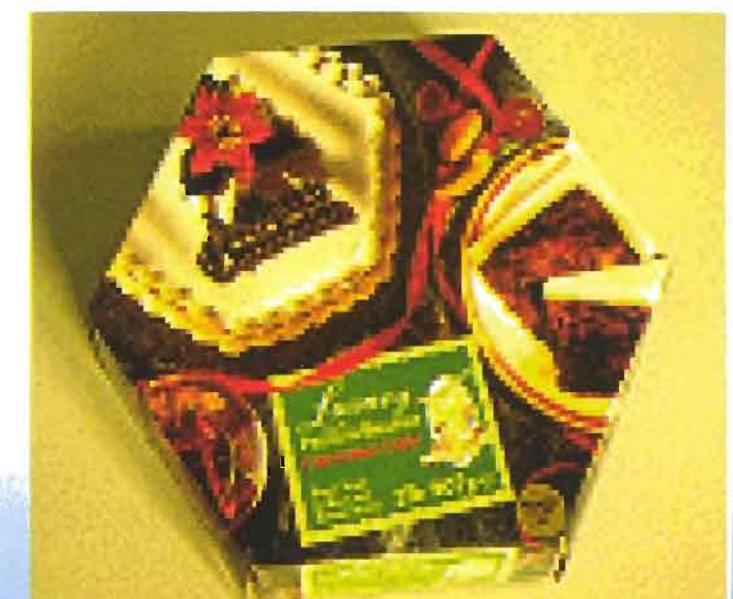
$$1+2+4+8+16+\dots+2^{k-1}=2^k-1$$

وطענת אוקלידס תיראה באופן הבא: "אם עברו $1 < k$ מתקיים $2^k - 1 - 2^k$ ראשוני אזי $(2^k - 1)^{-2}$ הוא מספר מושלם".

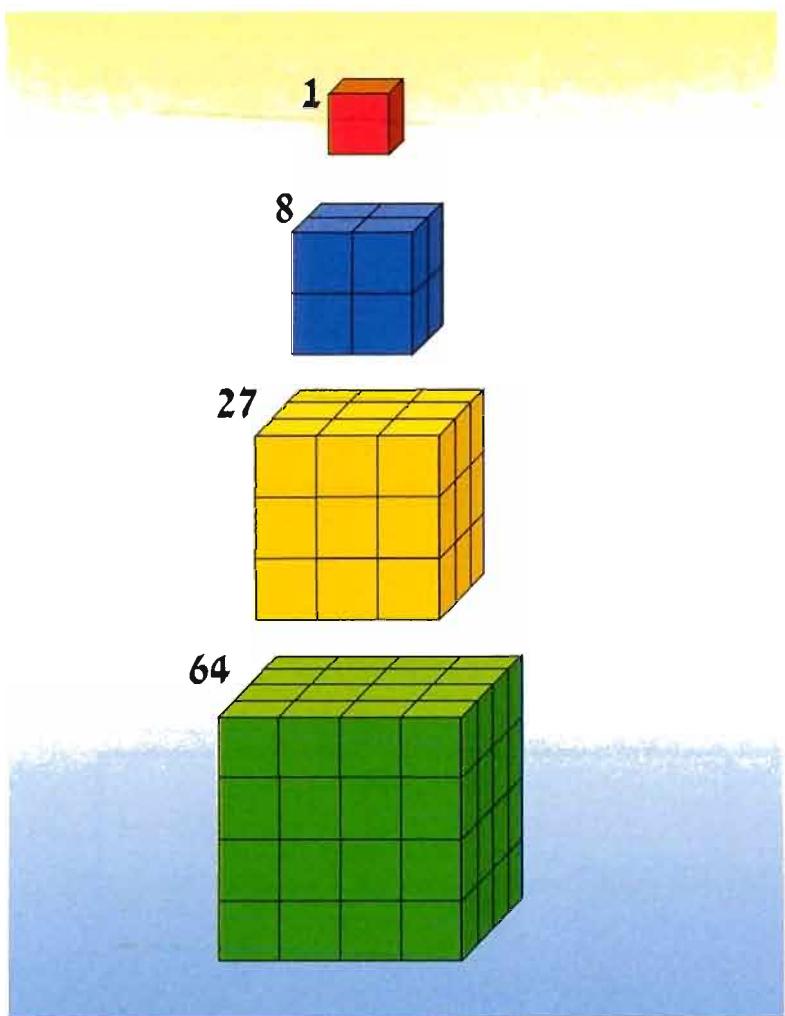
הטענה ההפוכה העוסקת בשאלת, אם כל מספר מושלם ניתן לכתיבה כ $(2^k - 1) \cdot 2^{k-1}$

כפי שראינו קודם, לא ניתן לבנות גוף מושכל עם משושים משוכללים, ואם בכלל זאת רוצים לבנות גופים עם משושים אז אפשר לבנות מנסרה...

לפנינו תיבת המתיקים שהיא מנסרה "משושית" – שני בסיסיה הם משושים ופאותיה הצדדים הינם מלבנים.

היחוד של השש הוא בהיותו **מספר מושלם** (או בכינוי האחר "מספר משוכלל"). כבר רأינו קודם שהעיסוק במספרים היה חלק מתחביביהם של מתמטיקאים בכל הדורות, ובמיוחד לפני כ-2500 שנים, בעת העתיקה, אז התייחסו אל המספרים באופן מיסטי ולאו דווקא אובייקטיבים עם תוכנות מתמטיות. נצטט את אוגוסטינו ה"קדוש" (354–430), "שש הוא מספר מושלם ולא בגלל שאלותיהם בראש העולם בשישה ימים, אלא ההפך הוא הנכון, אלוהים בראש הכל בשישה ימים בגלל מושלמותו של המספר שש".

אם נתבונן בקשר שבין הקובייה הראשונה בסדרה (³1) והקובייה השנייה (³2) נוכל לשים לב שצלעה של הקובייה גדלה פי 2, ואילו נפחה גדლ פי 8. וכך גם לגבי הקשר שבין שאר הקוביות לקובייה הראשונה: באופן כללי, אם צלע הקובייה גדלה פי α – נפחה גדל π^3 .

בעיה זו מתחשרת לאחת הביעות הקלטיות שהעסיקו את היוננים ונקראת בשם "הכפלת הקובייה": האם ניתן באמצעות סרגל ומחוגה למצוא קובייה שנפחה כפול מນפח הקובייה נתונה? לבעיה זו מקורות מיתולוגיים: במאה החמישית לפנה"ס השתוללה בתונה מגפת דבר, כדי לנסות להפסיק את המגפה נתבקשו היוננים לבנות מזבח לצולא כפול בגודלו מהקיים. הם בנו מזבח שצלעו כפולה מצלע המזבח מהקיים, דבר שלא הביא להפסקת המגפה....

ואם בחזקת שלישית ענינו נוכל להציג בעוד קשר מעניין שבין π^3 למספרים אי-זוגיים. תחילתה נזכיר את הקשר שבין ריבועי מספרים למספרים אי-זוגיים.

הוכחה בידי אוילר (1707 – 1783) רק עבור מספרים מושלמים זוגיים.

עד היום ידועים רק 38 מספרים מושלמים והמספר המושלם האחרון נתגלה רק השנה – מספר ספרותיו הוא 91979194 והוא (1 – 2⁶⁹⁷²⁵⁹³)²⁶⁹⁷²⁵⁹². כפי שנאמר, המספרים המושלמים העסיקו מתמטיקאים רבים, דבר שהolid השערות שונות שחילקן נשארו פתוחות, חלקן הופרכו וחלקן הוכחו. לדוגמה, שאלת ספרת האחדות של מספר מושלם: מהתבוננות בשלושת המספרים שהיצגנו לעלה וממספרים נוספים שנמצאו, שייערו היוננים שככל מספר מושלם מסתומים ב-6 או ב-8, ואילו מופיעים לシリוגין. השערה זו הופרכה לאחר שנמצאו המספרים המושלמים החמיישי והשישי ושניהם מסתומים ב-6. ההשערה שככל מספר מושלם הוא זוגי היא עדין בגדיר בעיה פתוחה. החיפוש אחר מספרים מושלמים הוביל למציאות זוגות של "מספרים רעים" – אלו זוגות מספרים שסכום החלקים של האחד שווה לשני. לדוגמה המספרים 284 ו-220:

סכום החלקים של 220:

$$284 = 110 + 55 + 44 + 22 + 20 + 11 + 10 + 5 + 4 + 2 + 1$$

סכום החלקים של 284:

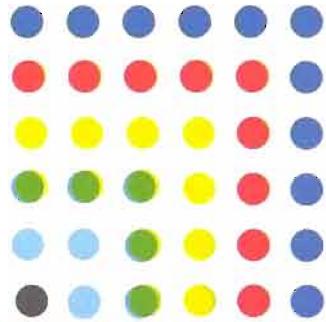
$$220 = 142 + 71 + 4 + 2 + 1$$

עד עתה מוכרים 27 זוגות של מספרים רעים, אך טרם הוכרעה השאלה, אם מספרם סופי או אין-סופי.

כעת נעבור ונבדוק מה אפשר לומר על ה-8

8 הוא מספר טבעי
הקטן ביותר שהוא חזקה שלישית של מספר טבעי השונה ממנו $2^3=8$.

$$1 + 3 + 5 + 7 + \dots + 2n - 1 = n^2$$

אחד מטרגולי הcalculation הידועים הוא לבקש ילדים למצוא את סכום האי-זוגיים החל מ-1 ועד-19. בתהליך הפתרון של בעיה זו אפשר לבדוק את מודל הנקודות הבא:

עת נציג את המספרים האי-זוגיים בצורה שונה במקצת ונקבל את הקביות כפי שמצווג בטבלה.

							הסכום
1							1^3
3	5						2^3
7	9	11					3^3
13	15	17	19				4^3
$n(n-1)+1$	$n(n-1)+3$						n^3

הערה קטנה לחישוב הסכום בשורה الأخيرة: נשים לב שאנחנו משתמשים במסקנה לגבי הקשר שבין סכום אי-זוגיים לריבועים, שכן הגודל $(1-n)$ חזר על עצמו n פעמים, ואלו יש להוסיף את סכום האי-זוגיים.

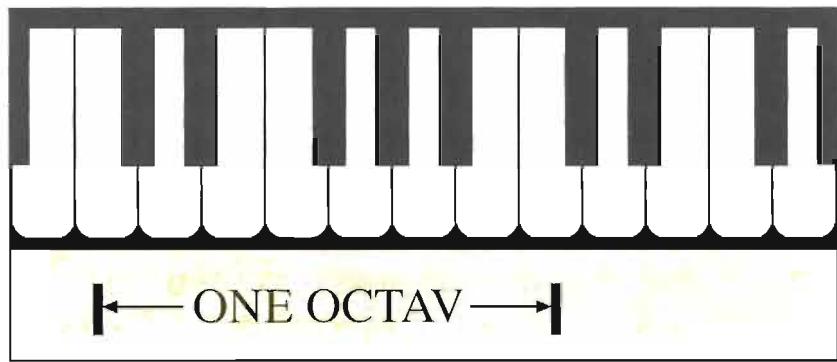
$$n(n-1)+1+n(n-1)+3+n(n-1)+5+\dots+n(n-1)+2n-1=$$

$$n(n-1)n+(1+3+5+\dots+2n-1)=n(n-1)n+n^2=n^3$$

בגיאומטריה מצולע בעל שמונה צלעות נקרא מתומן, וגוף בעל שמונה פאות שהן מושלמים שווי צלעות הוא האוקטהדרון.

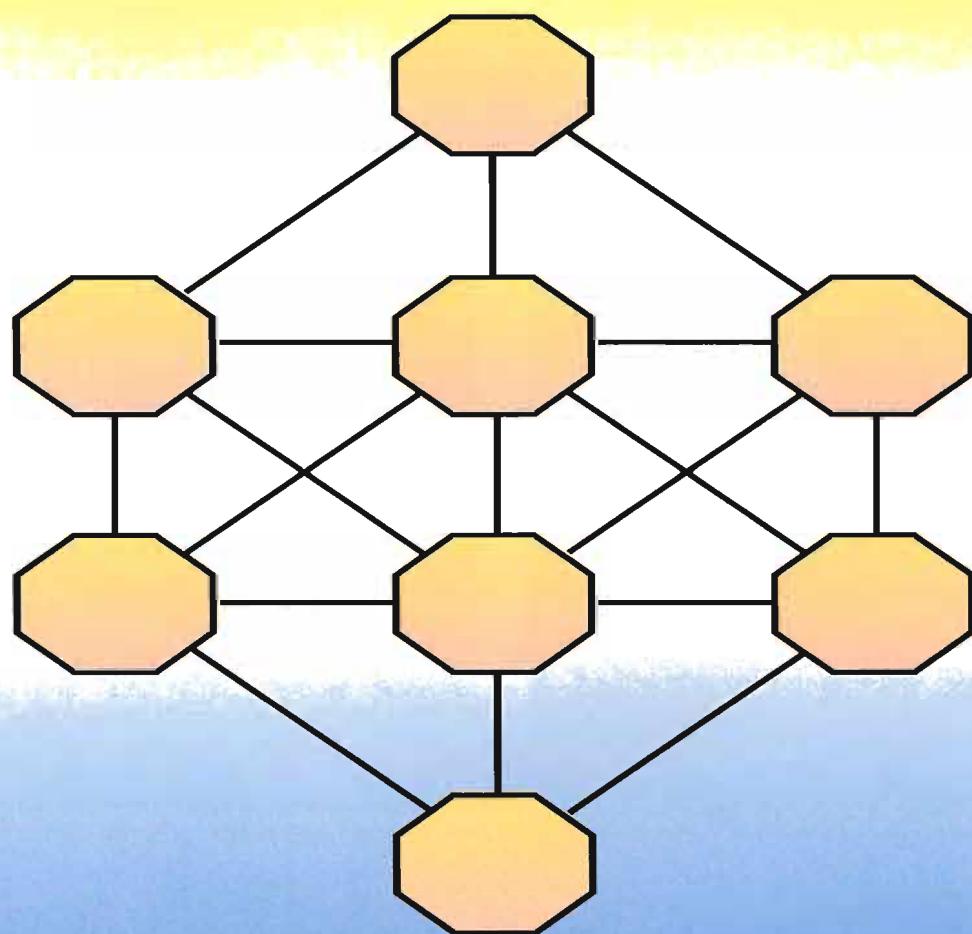
שמונה רגליים לעכבייש ולעקרוב, וכמובן שמונה זרועות לתמןן.

את השמונה אפשר למצוא גם במוסיקה בדמות האוקטבה, שהיא אינטראול שבו 13 תווים. אם נתבונן בתמונה נראה שהם מחולקים באופן הבא: שתי קבוצות של שchorim, הראשונה בת שני תווים והשנייה בת שלושה תווים, בין השchorים קבוצה אחת של לבנים המונה שמונה תווים. ואם רוצים להשתעש עם המספרים, אז מה מזכירה הסדרה: ? , 2 , 3 , 5 , 8 , ... , 13

עוד תעלול של השמונה:

$$\begin{aligned}1 \times 8 + 1 &= 9 \\12 \times 8 + 2 &= 98 \\123 \times 8 + 3 &= 987 \\1\ 234 \times 8 + 4 &= 9\ 876 \\12\ 345 \times 8 + 5 &= 98\ 765 \\123\ 456 \times 8 + 6 &= 987\ 654 \\1\ 234\ 567 \times 8 + 7 &= 9\ 876\ 543 \\12\ 345\ 678 \times 8 + 8 &= 98\ 765\ 432 \\123\ 456\ 789 \times 8 + 9 &= 987\ 654\ 321\end{aligned}$$

לסים חידה בשמונה:
שבעו את המספרים
8 – 1 בראשות הבא
כך שני מספרים
עוקבים לא יהיו
מחוברים בקן.

תודה לד"ר בנו ארבל ממכלת בית ברל על העזרה והריעונות.

ביבליוגרפיה

אנגראם שבתאי, "מבוא לתולדות המתמטיקה", אוניברסיטה משודרת, הוצאת משרד הבטחון
ברגmani דוד והורכמים של ליף, "מתמטיקה – הספריה המדעית של ליף", הוצאת ספריית מעריב
דגון ש, תולדות המתמטיקה הקדומה, הוצאת דבר
הלוイ אברהאם פרנקל, "מבוא למתמטיקה", הוצאת מסדה
שיישא אלעוז, "מתמטיקה ומתמטיקאים", הוצאת מסדה

www.nottingham.ac.uk/education/number/
www.group.dcs.st-and.ac.uk/~history